

Μεγάλης σημασίας μικρές νίκες

«Η κοινωνία που θα έβαζε τους υψηλότερης ποιότητας διανοουμένους της (με αυτή τη σειρά) στα νηπιαγωγεία, τα δημοτικά, τα γυμνάσια και τα λύκεια, θα μεταμόρφωνε θεαματικά τη δημιουργικότητα των νέων γενεών, την ευφυΐα, την κοινωνική ευθύνη, την εφευρετικότητα, την ικανότητα παραγωγής νέας γνώσης».

Άννα Φραγκουδάκη

Οσοι με γνωρίζουν προσωπικά μπορούν να επιβεβαιώσουν την απέχθεια που μου προκαλεί η κυπριακή κουλτούρα της κενής επίδειξης, που συχνά επιβραβεύει τους ημιμαθείς και τους μέτριους την ίδια ώρα που τοιγκουνεύεται το μπράβο σε αυτούς που πραγματικά τραβούν κουπί, που έχουν καθαρή

προοδευτική κατεύθυνση, θεμελιωμένες γνώσεις, αποφασιστικότητα και επιμονή. Γι' αυτό σήμερα θέλω να προβάλω την προσπάθεια τριών ομάδων που δουλεύουν σιωπηλά και με συστηματικότητα πάνω στα νέα εκπαιδευτικά υλικά που θα διδάξουν στα μικρότερα παιδιά μας γράμματα. Θα μιλήσω για τη δουλειά της ομάδας των Μαθηματικών, της Αγωγής Υγείας

και της Ιστορίας στη δημοτική εκπαίδευση. Να με συγχωρέσουν οι άλλες ομάδες που επίσης μπορεί να κάνουν καλή δουλειά, αλλά αυτά τα μαθήματα έτυχε να διδάσκω φέτος, αυτά δοκίμασα με τα παιδιά της τάξης μου, για αυτά μόνο μπορώ να εκφέρω προσωπική άποψη. Να πω επίσης ότι πιο τεκμηριωμένη και επιστημονική άποψη μπορώ να εκφέρω μόνο για το μάθημα της Ιστορίας, καθώς είναι το θέμα που γνωρίζω βαθύτερα από κάθε άλλο.

Τα νέα βιβλία και υλικά που στάλθηκαν στο σχολείο μας είναι επιτέλους σύγχρονα! Είναι επίσης καλαίσθητα και ενδιαφέροντα. Θα μου τραβούσαν την προσοχή ακόμη και σε ένα ράφι βιβλιοπωλείου, κι αυτό λέει πολλά. Μπορούν να σταθούν σε οποιοδήποτε συνέδριο στο εξωτερικό -έως τώρα στα διεθνή συνέδρια ένιωθα σαν τον φτωχό συγγενή. Δεν είχα να επιδείξω τίποτα θετικό παρά μόνο αράχνες και προγονοπληξία. Το συγκεκριμένο υλικό στοχεύει σε μια ποιοτική δημόσια παιδεία που παρέχει ίσες ευκαιρίες. Παράλληλα, όμως, στοχεύει σε μια δημόσια παιδεία που προάγει την αριστεία. Χτίζει τα θεμέλια για τη σταδιακή κατάκτηση των αφηρημένων εννοιών και οδηγεί τα παιδιά να "μάθουν πώς να μαθαίνουν". Αντί τεκμηρίωσης, που θα τις αναγκαστικά μακροσκελής, περιορίζονται σε λίγα παραδείγματα. Με το νέο υλικό Ιστορίας της Γ' τάξης, που αποτελεί την πρώτη επαφή των παιδιών με το αντικείμενο, η εξοικείωση με τις αφηρημένες έννοιες της Ιστορίας (παρελθόν, ιστορικός χρόνος, μικρή και μεγάλη διάρκεια) καθώς και με τις έννοιες της ιστορικής εξέλιξης

και αλλαγής γίνεται αβίαστα και εμπειρικά. Τα παιδιά φέρνουν από το σπίτι φωτογραφίες και οικογενειακά κειμήλια κάθε είδους, παρατηρούν και εντοπίζουν ομοιότητες και διαφορές με το σήμερα στην ενδυμασία, τις συμπεριφορές, τον τρόπο ζωής, το σχολείο, ύστερα την αισθητική, τις αξίες, τους ρόλους των φύλων κ.ο.κ., την εποχή που τα ίδια τα παιδιά ήταν βρέφη, την παλιότερη όταν οι γονείς ήταν παιδιά και την ακόμα παλιότερη των γιαγιάδων και παππούδων. Στο μάθημα των Μαθηματικών, το πιο δύσκολο πράγμα που έχουν να αντιμετωπίσουν τα 7χρονα παιδιά μας είναι η λεγόμενη υπερπήδηση της δεκάδας -αρκετά παιδιά φτάνουν στην έκτη δημοτικού χωρίς να έχουν κατακτήσει τη συγκεκριμένη δεξιοτέχνη. Το νέο βιβλίο μπαίνει κατευθείαν στο θέμα. Σπάει τον στόχο σε στάδια, σχεδόν καθοδηγεί τον εκπαιδευτικό αλλά και τον μαθητή από το χέρι για να επιτύχουν τον στόχο τους. Οι δραστηριότητες έχουν πλάκα, αφήνουν το περιθώριο για τη χρήση πολλών υλικών, μαθηματικών παιχνιδιών στο κομπιούτερ και διαφορετικών διαδρομών για την επίτευξη του στόχου. Τα στριφνά μαθηματικά πιθανόν να γίνουν αγαπημένο μάθημα πολλών παιδιών γιατί επιτέλους θα τα καταλαβαίνουν. Το δε σύνθημα μιας ομάδας παιδιών στην Αγωγή Υγείας συμπυκνώνει όλη την προσπάθεια που γίνεται με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση: "Έχω δική μου άποψη", γράφει ένα πανό τους! Ζοκός γίνεται η διασφάλιση γνώσεων που ξεφεύγουν από το πλαίσιο της αποστεωμένης πολυμάθειας και της αποστήθισης, όπως δυστυχώς γίνεται εν πολλοίς μέχρι σήμερα. Σκοπός γίνεται η συνεχής προσπάθεια για την ανάπτυξη κριτικού, καινοτόμου και συνθετικού πνεύματος, ώστε τα παιδιά μας να καταφέρουν να αντεπεξέλθουν επιτυχώς στις δύσκολες απαιτήσεις της ζωής που τα περιμένει και που δεν θα έχει καμία σχέση με τη δική μας ζωή.

Στη μιζέρια, τη μαυρίλα και την απαισιοδοξία που αρχίζει να μας κατακλύζει υπάρχει κάτι που γυαλίζει. Η δουλειά των συγκεκριμένων ομάδων εκπέμπει ένα δυνατό μήνυμα: πως τίποτε δεν έχει τελειώσει, πως πάντα υπάρχει ελπίδα για τη φυγή προς τα μπρος. Με το παράδειγμά τους δείχνουν πώς ο καθένας από εμάς πρέπει να δώσει τη μάχη στην καθημερινότητά του, στη δουλειά του, στον κύκλο του, σε αυτούς που επηρεάζει, στηριγμένος στη δύναμη των ιδεών του, στη σκληρή δουλειά, στον πλουραλισμό των αξιών, των ιδεών και των πεποιθήσεων, στην ηθική της ανεκτικότητας και του αλληλοσεβασμού, στην ομαδικότητα, στο χρέος προς τα παιδιά μας. Δεν έχω αυταπάτες, φυσικά, για τις μεγάλες μάχες που έχουμε να δώσουμε όσοι πιστεύουμε σε ένα προοδευτικό σχολείο που συνεχώς πρέπει να αλλάζει για να συναντά τις ανάγκες των καιρών. Δεν θέλω με τίποτα να χάσω την περηφάνια που ένιωσα όταν είδα το υψηλού επιπέδου υλικό να μπαίνει φέτος στις τάξεις μας. Να μεγαλώσει θέλω.

Της
**Ρένας
Χόπλάρου**